

imod har vi ikke tilsvarende Regler for Vedligeholdelse og Bevarelse af verdslige Bygninger. Noget saadant findes derimod i flere andre Lande. I enkelte andre Lande har der endog saa eksisteret saadanne Regler i lange Tider, saaledes i Frankrig allerede fra 1887, da der blev givet en Lov, der paabyder, at Bygninger, der har historisk og kulturel Interesse, skal opføres paa Lister, at de ikke maa nedrives, og at de ikke kan underkastes Restauration, Istandsættelse eller Omdannelse uden offentlig Tilladelse. I Italien blev der i 1902 givet en Lov, som indeholder endnu strengere Bestemmelser, idet der gives Staten Forkøbsret i Tilfælde af Salg af saadanne Bygninger. I Preussen findes der ogsaa Bestemmelser om Bevarelse og Vedligeholdelse af saadanne kulturhistoriske Bygninger, og det er vel derfor, det Udvalg, der i Fjor var nedsat om Naturfredningslovforslaget, har ønsket, at man her i Danmark skulde have en lignende Lov, som sikkert ogsaa vil have den allerstørste Betydning. Det er da et Lovforslag om Fredning af saadanne kulturhistoriske Bygninger, jeg herved har den Ære at forelægge for det høje Ting.

Lovforslagets Bestemmelser gaar ud paa, at der af Undervisningsministeriet skal udarbejdes en stedordnet Fortegnelse over saadanne Bygninger, som er over 100 Aar gamle. Denne Fortegnelse skulde deles i to Afdelinger, saaledes at der under den 1ste Afdeling, Afdeling A, skulde findes Bygninger, hvis Værdi var ganske uomtvistelig i den omhandlede Henseende, og under Klasse B Bygninger, hvis Værdi vel er mindre væsentlig, men hvis Bevarelse man dog fra offentlig Side maa ønske. Denne Fortegnelse skulde endvidere revideres hvert 5te Aar, saaledes at man kunde optage Bygninger, der i Mellemtiden havde naaet de 100 Aars Alder, og saaledes at man efter de Erfaringer, der var gjort i den forløbne Periode, muligvis kunde overføre Bygninger fra Klasse B til Klasse A eller optage Bygninger, der var glemte forrige Gang. Til at optage denne Liste og til at udføre det Tilsyn, som man fra Statens Side maatte ønske med saadanne Bygninger, foreslaas det at nedsætte en Kommission. Man kan nemlig ikke gaa ud fra, at de Embedsmænd, vi har ved vort Nationalmuseum, i alle Henseender vil have den fornødne Indsigt og Kundskab til at foretage dette Arbejde. Kommissionen er foreslaaet sammensat saaledes, at Direktøren for Nationalmuseets 2den Afdeling, den historiske Afdeling, og end-

videre en Arkitekt, udpeget af Kunstakademiet, skulde være Medlemmer. De øvrige 3 Medlemmer vælges af Ministeriet, ligesom Ministeriet vælger Formanden i Kommissionen. Af disse 3 Medlemmer tænkes i hvert Fald eet at blive et Medlem af en af de Foreninger, der har interesseret sig for saadanne gamle Bygninger, f. Eks. „Foreningen for gamle Bygningers Bevarelse“, og endelig vil det være naturligt at vælge et Medlem med juridisk Fagkundskab til at bistaa Kommissionen i de Forhold, hvor en saadan Kundskab kan være nødvendig.

Der gives saa i Lovforslagets Paragraffer 5—10 de fornødne Regler for Kommissionens Fremgangsmaade, baade naar der er Tale om saa store Ting som at nedrive en saadan Bygning eller at foretage større Hovedreparationer og med Hensyn til den almindelige aarlige Vedligeholdelse. Endvidere gives der Regler om, hvorledes man skal gaa frem, hvis en Ejer ønsker enten at afhænde en saadan Ejendom eller at foretage saadanne Forandringer, f. Eks. Udstykning, at Forholdene ved Bygningen bliver forandret. Disse Regler mener jeg ikke det vil være nødvendigt her ved Forelæggelsen at komme nærmere ind paa, da Lovforslaget sikkert vil komme til Behandling i et Udvalg, hvor der — ligesom ogsaa under Behandlingen her i Salen — kan blive Anledning til at komme ind paa dem, hvis der af det høje Tings Medlemmer skulde ønskes Ændringer deri.

De Udgifter, der vil kræves til denne Lovs Gennemførelse, kan naturligvis ikke paa det nuværende Stadium opgives helt sikkert. Det er nødvendigt, at man først gør sine Erfaringer i saa Henseende, idet det ikke paa Forhaand kan siges hvor meget der vil blive krævet af Kommissionen til Møder og til Rejser. Men Ministeriet har budgetteret Udgifterne til i alt 5,800 Kr. fordelt saaledes, at Honorarer til Kommissionens Medlemmer, som anslaaes til 600 Kr. til hver, skulde udgøre de 3,000 Kr., til eventuel faglig Medhjælp budgetteres 1,200 Kr., til Rejser 1,000 Kr. og endelig til Kontorhold, Porto o. s. v. 600 Kr. Naar man kan optage denne Bevilling som en erfaringsmæssig fast Bevilling paa Finansloven, tænker jeg mig det vil være heldigt at faa den optaget paa lignende Maade som Bevillingen paa Kunstsamlingernes Konto, der ogsaa er en lidt usikker Bevilling, altsaa saaledes, at der gives Ministeriet Ret til at overføre en vis Kvotadel til det kommende Finansaar og